

ஏ மூர்வது
நெடுநல்வாடை.

வையகம் பனிப்ப வலனேர்பு வளைஇப்
பொய்யா வானம் புதுப்பெயல் பொழிந்தென
வார்கவி முனைஇய கொடுங்கோற் கோவல
ஒறுடை யினநிலை வேறுபுலம் பரப்பிப்
ஞ புலம்பெயர்*புலம்பொடி கலங்கிக் கோட
ஞீடிதழ்க் கண்ணி நீரலைக் கலாவ
மெய்க்கொள் பெரும்பனி நலியப் பலருடன்
கைக்கொள் கொள்ளியர் கவுள்புடையூற நடுங்க
மாமேயன் மற்பப் மந்தி கூரப்
கல பறவை படிவன ஹீழுக் கறவை
கன்றுகோ ளொழியக் கடிய வீசிக்
குன்றுகுளிர்ப் பன்ன கூதிர்ப் பானட்
புன்கொடி முசண்டைப் பொறிப்புற வான்பூப்
பொன்போற் பீரமொடி புதற்புதன் மலைப்
கஞ பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி
யிருங்களி பரந்த வீர வெண்மணற்
செவவரி நாளையோ டெவ்வாயுங் கவரக்
கயலற லெதிரக் கடும்புனற் சாஅய்ப்
துபெயலுலங் தெழுந்த பொங்கல் வெண்மழை
கல யகவிரு விசம்பிற் றுவலை கற்ப
வங்க ணகல்வய லார்பெயற் கவித்த
வண்டோட்டு நெல்லின் வருங்கதீர் வணங்க
முழுமுதற் கழுகின் மணியற மூருச்திற்
கொழுமட லவிழ்ந்த குழுஉக்கொள் பெருங்குலை
உஞ நுண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு
தெண்ணீர்ப் பசங்காய் சேறுகொள முற்ற
நளிகொள் சிமைய விரவுமலர் வியன்காக்
குளிர்கொள் சினைய குருஉத்துளி தாங்க
மாட மோங்கிய மல்லன் மூதா

* புலம்பினென்றும் பாடம்.

† பெயலுழங்கென்றும் பாடம்.

கூ 0 ராறுகிடங் தண்ண வகனெடுந் தெருவிற்
 படலீக் கண்ணிப் பாரோறும்த் திணிதோண்
 முடலீ யாக்கை முழுவலி மாக்கள்
 வண்டுமுச தேறன் மாந்தி மகிழ்சிறந்து
 துவலைத் தண்டுளி பேணுர் பகலிறங்
 கூநு திருகோட்ட தறுவையர் வேண்டுவயிற் றிரிதர
 வெள்ளி வள்ளி வீங்கிறைப் பணைத்தோண்
 மெத்தென் சாயன் முத்துறம் முறவற்
 பூங்குழைக் கமர்ந்த வேங்கெழின் மழைக்கண்
 மடவரன் மகளிர் பிடகைப் பெய்த
 சூ 0 செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத்
 தவ்வித மூவிழ்பதங் கமழப் பொழுதறிந்
 திரும்புசெய் வினக்கி ஸீர்ந்திரிக் கொள்ளீஇ
 நெல்லு மலருங் தூஉய்க்கை தொழுது
 மல்ல லாவண மாலீ யயர
 சுநு மனையறை புறவின் செங்காற் சேவ
 வின்புறு பெட்டெயாடு மன்றுதேர்ந் துண்ணை
 திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று
 மதலீப் பள்ளி மாறுவன விருப்பக்
 கடியுடை வியனகர்ச் சிறுகுறுங் தொழுவர்
 கு 0 கொள்ளுறம் நறுங்கற் பலகூட்டு மறுக
 வடவர் தந்த வான்கேழ் வட்டந்
 தென்புல மருங்கிற் சாங்தொடு துறப்பக்
 கூந்தன் மகளிர் கோதை புனையார்
 பல்லிருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்ம்மார்
 குநு தண்ணறுங் தகர முளரி நெருப்பமைத்
 திருங்கா முகிலொடு வெள்ளயிர் புகைப்பக்
 கைவல் கம்மியன் கவின்பெறப் புனைந்த
 செங்கேழ் வட்டஞ் சுருக்கிக் கொடுந்தறிக்
 சிலம்பி வானுால் வலந்தன தூங்க
 கூ 0 வானுற நிவந்த மேனிலை மருங்கின்
 வேணிற் பள்ளித் தென்வளி தலூறும்
 நேர்வாய்க் கட்டளை திரியாது திண்ணிலைப்
 போர்வாய் கதவங் தாழேராடு துறப்பக்
 கல்லெலன் றுவலை தூவலின் யாவருங்
 குநு தொகுவாய்க் கண்ணற் றண்ணீ ருண்ணூர்
 பகுவாய்த் தடவிற் செங்நெருப் பார்

வாடன் மகளிர் பாடல்கொளப் புணர்மார்
 *தண்மையிற் றிரிந்த வின்குரற் றீங்தொடை
 கொம்மை வருமுலை வெம்மையிற் றடைஇக்
 எ0 கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணுமுறை நிறப்பக்
 காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்பப் பெயல்களைந்து
 கூதிர்சின்* றன்றூற் போதே மாதிரம்
 விரிக்திர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டில
 மிருகோற் குறிந்லை வழுக்காது குடக்கேர்
 எஞி பொருத்திறஞ் சாரா வகாநா எமயத்து
 நூலறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறிட்டுத்
 தேங்க கொண்டு தெய்வ நோக்கிப்
 பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மனைவகுத்
 தொருங்குடன் வளைஇ போங்குநிலை வகாப்பிற்
 அ0 பருவிரும்பு பினித்துச் செவ்வரக் குரீஇத்
 துணைமாண் கதவம் பொருத்தி யினைமாண்டு
 நாளொடும் பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப்
 போதவிழ் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத்
 தாழோடு குயின்ற போராமை புணர்ப்பிற்
 அஞ் கைவல் கம்மியன் முடுக்கவிற் புகாதீர்ந்
 தையவி யப்பிய நெய்யணி நெடுநிலை
 வென்றெழு கொடியொடு வேழந்த சென்றுபுகக்
 குன்றுகுயின் றன்ன வோங்குநிலை வாயிற்
 றிருநிலை பெற்ற தீதூதீர் சிறப்பிற்
 கூ0 றருமணன் ஞேமிரிய திருங்கர் முற்றத்து
 நெடுமெயி ரொகினத் தூநிற வேற்றறை
 குறுங்கா ஸன்னமோ இகரு முன்கடைப்
 பசைநிலை முணையிய பல்லுளைப் புரவி
 புல்லுனுத் தெவிட்டும் புலம்புவிடு குரலொடு
 கூஞி நிலவுப்பயன் கொள்ளு நெடுவெண் முற்றத்துக்
 கிம்புரிப் பகுவா யம்பன நிறையக்
 கலும்துவீ முருவிப் பாடுவிறங் தயல
 வொலிநெடும் பீவி யொல்க மெல்வியற்
 த்கவிமயி லகவும் வயிர்மரு ஸின்னிசை
 கூ0 நளிமலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங் கேர்யில்
 யவன ரியற்றிய வினைமாண் பாவை

* தண்மையிற் றிரிந்தவென்றும் பாடம்.

த்களிமயிலென்றும் பாடம்.

கையேங் தையக னிறைறயனெம் சொரிந்து
 பருஉத்திரி கொள்ளிய குருஉத்தலை நிமிஓாரி
 யறுவறு காலைதோ றமைவரப் பண்ணிப்
 கஞ் பல்வேறு பள்ளிதொறும் பாயிரு ணீங்கப்
 பிடுகெழு சிறப்பிற் பெருஉத்தகை யல்ல
 தாடவர் குறுகா வருங்கடி வளாப்பின்
 வளாகண் டன்ன தோன்றல் வளாசேர்பு
 விற்கிடங் தன்ன கொடிய பலவயின்
 ககி வெள்ளி யன்ன விளங்குஞ் சுதையுரீஇ
 மணிகண் டன்ன மாத்திரட் டிண்காழ்ச்
 செம்பியன் றன்ன செய்வுறு நெடுஞ்சவ
 ருருவப் பல்டு வொருகொடி வளைஇக்
 கருவொடு பெயரிய காண்பி னல்லிற்
 ககஞ் ரசநான் கெப்திய பகிணமரு ஞேன்று
 விகன்மீக் கூறு மேந்தெழில் வரி நுதற்
 பொருத்தாழி நாக மொழியெயி றருகெற்றிந்து
 சிருஞ் செம்மையு மொப்ப வல்லோன்
 க்ருளி குயின்ற வீரிலை யிடையிடுபு.
 கஹ் தாங்கியன் மகளிர் வீங்குமுலை கடுப்பப்
 புடைதிரண் டிருந்த குடத்த விடைதிரண்
 டின்னி நோன்முதல் பொருத்தி யடியமைத்துப்
 பேரள வெய்திய பெருங்பெயர்ப் பரண்டின்
 மடைமா னுண்ணிலை பொவியத் தொடைமாண்டு
 கஹு முத்துடைச் சாலேக நாற்றிக் குத்துறுத்துப்
 புவிப்பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துக்
 தகடுகண் புதையக் கொள்ளித் துகங்கந்
 தூட்டுறு பன்மயிர் விளாஇ வயமான்
 வேட்டம் பொறித்து வியன்கட் கானத்து
 கங் மூல்லைப் பல்போ துறழப் பூங்காத்து
 மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத்
 துணைபுணை ரண்ணத் துங்கிறத் துவி
 யினையைனை மேம்படப் பாயனை யிட்டுக்
 காடி கொண்ட கழுவறு கலிங்கத்துத்
 கங்கு தோடமை தூமடி விரித்த சேக்கை
 மாரங் தாங்கிய வலர்மூலை யாகத்துப்
 பின்னமை கெடுவீழ் தாழுத் துணைதுறந்து
 நன்னுத னுல்றிய சின்மெல் லோதி

நெடுஞ்செழியர் வார்குமூர் களைக்கொக்குறுங்கண்
 கசு 0 *வாயுறை யமுத்திய வறிதுவீழி காதிற்
 பொலங்கொடி தின்ற மயிர்வார் முன்கை
 வலம்புரி வளையொடு கடிகைதூஸ் யாத்து
 வாளைப் பகுவாய் கடிப்ப வணக்குறுத்துச்
 செவ்விரற் கொள்ளிய செங்கேழி விளக்கத்துப்
 கசு 1 பூந்துகிண் மரீஇய வேந்துகோட் டல்கு
 ஸம்மா சூர்த் தவரித்தாற் கலிங்கமொடு
 புனையா வோவியங் கடிப்பப் புனைவி
 றளிரேர் மேனித் தாய சணங்கி
 னம்பணைத் தடைடிய மென்றேண் முகிழ்முலை
 கசு 0 வம்புவிசித் தியாத்த வாங்குசாய் நுச்ப்பின்
 மெல்லியன் மகளிர் நல்லடி வருட
 நறைவிர வுற்ற நறுமென் கூந்தற்
 செம்முகச் செவிவியர் கைம்மிகக் குழீஇக்
 குறியவு நெடியவு முரைபல பயிற்றி
 கசு 1 யின்னே வருகுவ ரின்றுணை போரோன
 முகத்தவை மொழியவு மொல்லாண் மிகக்கலும்ந்து
 நுண்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா
 அரூ வறுமுலை கொள்ளிய காறிருத்திப்
 புதுவ தியன்ற மெழுகுசெப் படமிசைத்
 கசு 0 தின்னிகை மருப்பி னுடிதலை யாக
 வின்னூர்பு திரிதரும் வீங்குசெலன் மண்டிலத்து
 முரண்மிகு செறப்பிற் செல்லவெனுடு நிலைஇய
 வுரோகிணி நினைவன னேஞ்சி நெடிதுயிரா
 மாயித மேந்திய மலிந்துவீ முரிப்பனி
 கசு 1 செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்திச் சிலதெறியாப்
 புலம்பொடு வதிய நலங்களை ராரிவைக்
 கின்னு வரும்படர் தீர விற்றங்
 தின்னே முடிகதில் லம்ம மின்னவி
 ரோடையொடு பொலிந்த விளைநவில் யாளை
 கன 0 நீடிர டடக்கை நிலமிசைப் புரளக்
 களிறுகளம் படுத்த பெருஞ்செப் யாடவ
 ரொளிறுவாள் விழுப்புண் காணிய புறம்போந்து
 வடந்தைத் தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித்
 தெற்கேர் பிறைஞ்சிய தலைய நற்பல்

கன்று பாண்டில் விளக்கிற் பருத்தச்சுட ரழல்
 வேம்புதலை யாத்த நோன்கா மூலிகமொடு
 முன்னேன் முறைமுறை காட்டப் பின்னர்
 மணிபுறத் திட்ட மாத்தாட் பிடியொடு
 பருமங் களையாப் பாட்பரிக் கலிமா
 கஅர் விருஞ்சேற்றுத் தெருவி னெறிதுளி விதிர்ப்பப்
 புடைவி முந்துகி விடவயிற் ரழீஇ
 வாடோட் கோத்த வன்கட் காளை
 சுவன்மிசை யமைத்த கையன் முகனமாங்து
 நூல்கால் யாத்த மாலை வெண்குடைத்
 கஅரு தவ்வென் றசைஇத்தொதுளி மறைப்ப
 நள்ளென் யாமத்துப் பள்ளி கொள்ளான்
 சிலமொடு திரிதரும் வேந்தன்
 பலமொடு முரணிய பாசறைத் தொழிலே.

இதன்பொருள்.

இப்பாட்டிற்கு நெடுஞ்வாடையென்று பெயர் கூறினார். இப்பெயர் நெடி தா
 சிய வாடையெனவிரிதவிற் பண்புத்தொகையாயிற்று. வாடையென வாடைக்காற்
 றிற் ரேன்றின கூதிர்ப்பாசறையை யனர்த்தவிற் பிறந்தவழிக்கூறவென்னும் ஆகு
 பெயராய்கின்றது. இப்பாட்டினுட் “கூதிர்வின் றன்றுற் போதே” (எட) மெனவும்,
 “கூதிர்ப் பானுள்” (கட) எனவுங் கூறுகின்றாதவின், இது † “வாகை தானே பா
 ஜையது புறனே” எனப் பாலைக்குப்புறனுக்கூறிய வாகைத் திணையாய் அதனுள்,
 ‡ “கூதிர் வேணி வென்றிரு பாசறைக், காதவில் வென்றிக் கண்ணிய மரபினும்”
 எனக்கூறிய கூதிர்ப்பாசறையோயிற்று. தலைவினைப் பிரிச்திருந்து வருந்துநடலை
 விக்கு ஒருப்பாழுது ஒருழிபோல நெடி தாக்கியவாடையாய்ப் பாலையாகிய உரிப்
 பொருளுணர்த்திற்று. அதைதொடுக்கிப் போகம்நுக்கர்வார்க்குச் சிறந்தகாலமாயினும்
 அரசன் போகம்வேண்டிப் பொதுச்சொற்பொருளும் அப் போகத்தினமனமற்று வே
 ற்றுப்புலத்துப்போங்கிருக்கின்ற இருப்பாகவின், அவற்கு நல்லதாகிய வாடையாயிற்
 று. எனவே காமத்திடத்து வெற்றியெய்தவின் வாகைத் திணையாயிற்று. இப்பாட்டிச்
 சுட்டி ஒருவர்பெயர்கொள்ளாமையின் அகப்பொருளாமேனும் “வேம்புதலை யாத்த
 நோன்கா மூலிகம்” (களச) என அடையாளப்பட்க்கறினமையின், அகமாகாதாயிற்று.

[வையகம் பணிப்ப வலனேர்பு வளைஇப், பொய்யா வானம் புதுப்புபயல் பொழி
 ந்தென:] பொய்யா வானம் வையகம் பணிப்ப வலன் வளைஇப் ஏர்பு புதுப் பெயல்
 பொழிக்கெதன—பருவம்பொய்யாதமேகம் உலகெல்லாங்குளிரும்படியாகத் தாங்கிட
 ந்தமலையை வலமாகவளைந்து எழுங்கிருந்து கார்காலத்து மழையைப்பெய்ததாக,

ஆர்கவி முளைஇய கொடுங்கோற் கோவலர்—வெள்ளத்தெவறுத்த கொடிய
 கேவினையுடைய இடையர்,

* பரம்புதுளி மறைப்பவென்றும் பாடம்.

† தொல்காப்பியம், பொருளாதிகாரம், முறத்திணையியல், கஅ.

‡ „ „ „ „ „ உக.

ஏற்றைட இனம் நிலா வேறு புலம் பரப்பி—ஏற்றையுடைய இனங்களையும் பக்களையும் மேட்டுநிலமாகிய மூல்லைநிலத்தே மேயவிட்டு,

ஏருமையையும் ஆட்டையும் இனமென்றார்.

புலம் பெயர் புலம்பொடு கலங்கி—தாம் பயின்ற நிலத்தைக் கைவிட்டுப்போக தனிமையினாலே வருத்தமெய்தி,

ஊர்க்கு அண்ணியவிடத்தேமேய்த்து ஊரிற்றங்காமையிற் புலம்பெயர் புலம் பென்றார்.

கோடல் நீடி இதழ்க்கண்ணி நீர் அலைக் கலாவ—காந்தளினது நீண்ட இதழ்களா ந்தட்டினகண்ணி நீரலைத்தவிலே கலக்கமெய்த,

மெய்க் கொள் பெரும் பனி நவியப் பலருடன் கைக் கொள் கொள்ளியர் கவுள் புடையூல் நடுங்க—தம்முடம்பிடத்தேகாண்ட பெரியுளிர்ச்சி வருத்துகையினாலே பலருங்கட்டிக் கையிடத்திலேகொண்ட நெருப்பினையுடையராய்ப் பற்பறைகொட்டி நடிக்க,

கையை நெருப்பிலேகாய்த்தி அதிற்கொண்டவெம்மையைக் கவுளிலேயடுத்த விற் கைக்கொள்கொள்ளியரென்றார்.

கோவலர் (ஞ) பலருடன் (ஏ) பரப்பிக் (ஶ) கலங்கிக் (இ) கலாவக் (ஈ) கொள்ளியராய்க் கவுள்புடையூல் நடிக்க (அ) வென்க.

மா மேயல் மறப்ப—விலங்குகள் மேய்தற்றெழுப்பிலை மறங்கொடுங்க,

மங்கி சூர—சூரங்கு குளிர்ச்சிமிக,

குன்னுக்கவென்பாருமூளர்.

[பறவை படிவன வீழ:] படிவன பறவை வீழ—மரங்களிலே தங்குவனவாகிய புள்ளுக்கள் காற்றுமிகுதியால் நிலத்தேவீழ,

[கறவை, கன்றுகோ ரொழியக் கடிய வீசி:] கறவை கடிய வீசிக் கன்று கோள் ஒழிய—பசுக்கள் குளிரின்மிகுதியாற் கடியவாய் உதைத்துக் கண்றை ஏற்றுக்கோட இத் தவிர,

குன்று குளிர்ப்பன் கூதிர்ப் பானுள்—மலையைக் குளிர்ச்சிசெய்யுமாறு போன்ற கூதிர்க்காலத்து நடுயாமத்தே புலம்பொடுவதியுமரிவைக்கு (கச்சு) என மேலே கூட்டுக.

புன் கொடி முசுங்கைப் பொறிப் புற வான் பூ போன் போற் பீரமொடு புதம்புத ஸ்மர—புல்விய கொடியினையுடைய முசுட்டையிற் றிரண்ட புறத்தையுடைய வெள் ஸ்ரிய பூப் பொன்போன்ற நிறத்தையுடைய பீர்க்குடனே சிறுதாறுக்கோறும் விரிய,

[பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி, யிருங்களி பரங்குவீர வெண்மைந், செவ்வரி காலாயோ டெவ்வாயுங் கவரக், கயலற லெதிரக் கடும்புனர் சாதுயப், பெயலுலங் தெழுந்த:]

கடும் புனல் சாதுயக் கயல் அறல் எதிர—கடிதாயோடி னீரினின் றும் ஒரு கால் பற்றிக் கயல்கள் அற்றநீர்க்கு எதிரோவருகையினாலே,

பெயல் உலங்கு எழுந்த பைங்காற் கொக்கின் மென்பறைத் தொழுதி—மழையாலேவருந்தி அதுசிறிதுவிட்டவளவிலே எழுந்த பசியகாலையுடைய கொக்கினது மேல்விய சிறகாழுமைய திரள்,

செல்வரி நாளையோடு இருங்களி பரந்த சர வெண்மனைவில் எவ்வாயும் காரிய—இவந்த வரியினையுடைய நாளைகளோடே கீரியவண்டலிட்ட சேறுபாந்த சரத்தினையுடைய வெள்ளிய மன்றாகிய எவ்விடங்களிலுமிருந்து அக்கயலைத்தினன,

பொங்கல் வெண்மனை அகல் இரு விசம்பில் துவலை கற்ப—யூங்குதலையுடைய வெள்ளியமேகம் அகன்ற பெரியஆகாயத்தே சிறுதுவலையாகத்துவ மேற் கற்கும் படியாகக் கூதிர் ஈண்டின்றது (எல்) எனமேலேக்கட்டுக.

கற்பவென்னுஞ் செயவெனச்சம் ஈண்டு எதிர்காலமுனர்த்திற்று.

கற்பவென்றூர், மிகப்பெய்தலே தனக்கியல்பென்பது தேன்ற.

அங்கண் அகல் வயல் ஆர் பெயற் கலித்த வண்டோட்டு நெல்லின் வருங் கதிர் வணங்க—அழகியிடுத்தையுடைய அகன்ற வயனிறைந்தநீராலே மிக்கெழுந்த வனவிய இலையினையுடைய நெல்லினின்றும் புறப்பட்ட கதிர் முற்றிவளைய,

புல்லாதவிற் ரேடென்றூர்.

முழுமுதற் கழுகின் மணி உற்ற ஏறுத்திற் கொழு மடல் அவிழுங்த கழுஉக்கொள் பெருங்குலை—பெரியஅடியினையுடைய கழுகின்து கீலமணியையொத்த கழுத்திற் கொழுவிய மடவிடத்துப் பாளைவரிடத் திரட்சியைக்கொண்ட தாறுகளில்,

[தண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு, தெண்ணீர்ப் பசுங்காய் சேறுகொள முற்ற:] தெண்ணீர்ப் பசுங்காய் துண்ணீர் தெவிள வீங்கிப் புடைதிரண்டு சேறுகொள முற்ற—தெளிந்தநீரா உள் கேள்வுடைய பசியகாய் துண்ணீய நீர்தான்றிராமும் படியாகவீங்கிப் பக்கங்கிரண்டு இளைமைகொள்ளும்படி முற்ற,

[நளிகொள் சிமைய விரவுமலர் வியன்கா:] விரவு மலர் நளி கொள் சிமைய வியன்கா—மூன்புவிரவினைபூக்கள்செறிதலைத் தண்ணீடத்தேகாண்ட உச்சியினையுடைய வாகிய அகன்றபொழில்கள்,

குளிர் கொள் கினைய குருஉத் துளி தாங்க—குளிர்க்கினையத் தம்மிடத்தேகாண்ட கொம்புக்களையுடையவாகி அவற்றிலேற்றுவின்ற சிற்தையுடைய மழுத்துளி மாருமல்லீழி,

மாடம் ஓங்கிய மல்லல் மூதார் ஆறு கிடந்தன் அகல் நெடுங் தெருவில்—மாடங்களுயர்ந்த வளப்பத்தையுடைய பழையலூரில் யாறுகிடந்தாற்போன்ற அகன்ற வெடியதெருவிலே திரிதர (குடி) வென்க.

பட்டலைக் கண்ணிப் பரேர் எறும்புத் தினி தோள் முடலை யாக்கை முழுவவிமாக்கள்—தைழுவிரவின மாலையினையும் பருத்த அழகினையுடையவாகிய வலியினையுடைய இறுகின்தோளினையும் முறுக்குண்ட உடம்பினையும் சிரம்பின மெய்வலியினையுடைய மிலேச்சர்,

*
வண்டு மூச் தேறல் மாங்கி மகிழ்ச்சிறங்கு—வண்டுகள் மொய்க்கும் கள்ளையுண்டு மகிழ்ச்சிமிக்கு,

[துவலைத் தண்ணீரி பேஞார் பகலிரா, திருகோட்ட தறுவையர் வேணுவெயிற் திரிதர:]

துவலைத் தண்ணீரி பேஞார் இரு கோட்டு அறுவையர் வேணுவெயின் திரிதர—சிறுதுவலையாகிய தண்ணீயதுளியை அஞ்சாராய் முன்னுய்பின்னுங் தொங்கலாக நாலவிட்ட துக்கினையுடையராய்த் தமக்கு வேண்டி விடத்தே திரிதலைச்செய்ய,

பகவிறங்கெதன்பதனை மேலேகூட்டுக்.

[வெள்ளி வள்ளி வீங்கினைறப் பனைத்தோன், மெத்தென்:] வெள்ளி வள்ளி வீங்கு இறை மெத்தென் பனைத் தோள்— வெளுக்கப்பட்டதாகிய சங்குவளையிறுகின் இறையினையுடைய மெத்தென்ற பனைபோலும் தோளினையும்,

மெத்தென் சாயல்— மெய்ம்முழுதும் கட்டுலனைய்த்தோன்றுகின்ற மெத்தென்ற சாயலினையும்,

முத்து உறம் முறுவல்—முத்தையொத்த பல்லினையும்,

தூங் குழைக்கு அமர்ந்த எழில் மழைக் கண்—பொலிவினையுடைய மகரக் குழையிட்டு அழிந்துப் பொருங்கின் உயர்ந்துதோன்றுகின்ற அழினையுடைய குளி ர்க்கியையுடைய கண்ணினையும்,

இனி உருபுமயக்கமாக்கிக் குழையிடத்தேசென்றமர்ந்த கண்ணென்றுமாப்ப.

மடவரன் மகளிர்—உயர்ந்துதோன்றுகின்ற மடப்பத்தினையுடையமகளிர்,

தோள்முதலியவற்றையுடைய மகள்ரென்க.

[பிடைகப் பெய்த, செவ்வி யரும்பின் பைங்காற் பித்திகத், தவ்வித மூலிழ்பதங்கமழு:] பிடைகப் பெய்த பைங்காற் பித்திகத்துச் செவ்வி அரும்பின் அவ்விதம் பகவிறந்து (உச) அவிழ் பதம் கமழு—பூங்கட்டி லேயிட்டுவைத்த பசிய காலினையுடைய பிச்சியினுடைய அலருஞ்செவ்வியையுடைய அரும்பினது அழியவிதம்கள் பகுத் பொழுதக்கடந்துவிரியுஞ்செவ்வி மணக்கையினாலே,

செவ்வரியரும்பு பாட்மாயிற் சிவந்த வரியையுடைய அரும்பென்க.

பொழுது அறிந்து—அந்திக்காலமென்றறிந்து,

என்றதனும் கூ-திரால் இரவும்பகலுங் தெரியாவென்றார்.

இரும்பு செய் விளக்கின் ஈரந்திரிக் கொள்ளி—இரும்பாற்செய்த தகளியிலே நெய்தோய்ந்த திரியைக்கொளுத்தி,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

நெல்லும் மலரும் தூஉய்க் கைதொழுது—நெல்லையுமல்லாயுன்சிதறி இல்லுறை தெய்வத்தைவணங்கி,

மல்லல் ஆவணம் மாலை அயர—வளப்பத்தையுடைய அங்காடி த்தெருவெல்லாம் மாலைக்காலத்தைக் கொண்டாட;

மகளிர் (உச) கமழுகையினுலே பொழுதறிந்து (உச) திரிக்கொள்ளித்து (உச) தூவித் தொழுது (உச) அயரவென்க.

[மனையிறை புறவின் செங்காற் சேவ, வின்புறு பெடையொடு மன்றுதேர்ந்து ஸ்னா, திரவும் பகலு மயங்கிக் கையற்று, மதலைப் பள்ளி மாறவன் விருப்பு:]

இரவும் பகலும் மயங்கி—இராக்காலமும் பகற்காலமுங் தெரியாமல் மயங்குகையினாலே,

மனை உறை புறவின் செங்காற் சேவல் இன்புறு பெடையொடு மன்று தேர்ந்து உண்ணது — மனையின்கண்ணேயிருக்கும் பேட்டு வையுடைய சிவந்தகாலினையுடைய சேவல் தான் இன்பதுகரும் பெடையோடு மன்றிலேசென்று இரைதேடியுண் னுமல்;

கை அற்று மதலைப் பள்ளி மாறுவன் இருப்ப—செயலற்றுக் கொடுக்கையைத் தாங்குதலுடைய பலகைகளிலே பறவாதிருந்து கடுத்தால் ஆறும்படி மாறிமாறி இருக்க,

இனித் தலை மாறி யிருப்பவென்பாருமூளர். மதலைப்பள்ளி - கபோதகத்தலை. இறையுறையும் பாடம்.

கடி உடை வியன் நகர்ச் சிறு குறுக்தொழுவர் கொள் உற்றி நறுங்கற் பல கூட்டு மறுக—காலையுடைய அகன்ற மினாகளில் சிறியராகிய குற்றேவல் வினைஞர் கருங்கொள்ளினிற்கை தயாத்த நறிய சாத்தம்மியிலே கத்துரிமுதலிய பசங்கூட்ட காக்க,

வடவர் தங்க வான் கேழ் வட்டம் தென்புலம் மருங்கிற் சாங்தொடு துறப்ப—வடநாட்டுலுள்ளார் கொண்டுவந்த வெள்ளியங்கிறத்தையுடைய சிலாவட்டம் தென்ற சையிடத்திற் சந்தனத்தோடே பயன்படாமற்கிடப்ப,

[கந்தல் மகளிர் கோதை புனையார்:] மகளிர் கந்தல் கோதை புனையார்—மகளிர் குளிர்க்கிமிகுதியால் தம்மியிரிடத்து மாலையிட்டு முடியாராய்,

பல இருங் கூந்தற் சின்மலர் பெய்மார்—தம் பலவாகிய கரிய மயிரிடத்தே மங்கலமாகச் சிலமலரிட்டு முடித்தலைவேண்டி.

தன் கறும் தகரம் மூளி செருப்பு அமைத்து இருங்காழ் அகிலொடு வெள் அயிர் புகைப்ப—தன்னிய நறிய மயிர்ச்சங்கநனமாகிய விறகிலே செருப்பையுண்டாக்கி அதிலே கரிதாகிய விரத்தையுடைய அகிலோடே வெள்ளிய * கண்டசருக்காயையுங் கூட்டிப் புகைப்ப,

கை வல் கம்மியன் கவின் பெறப் புனைந்த செங்கேழ் வட்டம் சுருக்கி—கையாற் புனைதல்வல்ல உருக்குத்துகின்றவனுலே அழுகுபெறப்பன்னினை சிவந்தங்கிறத்தையுடைய ஆலவட்டம் உறையிடப்பட்டு,

[கொடுந்தறிச், சிலம்பி வானுல் வலந்தன தூங்க:] சிலம்பி வால் நூல் வலந்தன கொடுந்தறி தூங்க—இலங்கியின் து வெள்ளிய நூலாற் சூழப்பட்டனவாய் வீளந்தமுளைக்கோவிலேதூங்க,

வான் உற நிவந்த மேல் கிலை மருங்கின்—தேவரூரைத்தின்டும்படி உயர்ந்த மேலாங்கிலத்திடத்து,

வேளிற் பள்ளித் தென்வளி தருஙம் நேர் வாய்க் கட்டளை திரியாது—இளவே னிற்காலத்துத் துயிலும் படிக்கைக்குத் தென்றற்காற்றைத்தரும் சாலேகத்திலேசின். து உலாவாதே,

நேர்வாய்க்கட்டளையென்றது மாடத்தின்கட்சாலேகத்தை. கட்டளைதெரியாதென்றுபாடமாயின், திறவாதென்க.

தின் கிலைப் போர் வாய் கதவும் தாழூடு துறப்ப—இக்கென்றங்கிலையின்யுடைய இரண்டுக்கூடும் தம்முட்பொருதல்வாய்த்தகதவு தாழிட்டுக்கிடக்க,

கல்லென் துவலை தூவலீன் யாவரும் தொகு வாய்க் கண்ணல் தன்னீர் உண்ஞர் பகு வாய்த் தடவிற் செங்கெருப்பு ஆர—கல்லெலன்கின்ற ஒசையின்யுடைய சிறுதுவலையை வாடைக்காற்று எங்கும் பரப்புகையினுலே இளையோரும் முதியோரும்

* கண்டசருக்காயையனவும் பிரதிபேதமுண்டு.

குவிந்தவாயையுடைய கரகத்திற்றண்ணீரைக் குழியாராய்ப் பகுத்தாற்போன்ற வாயையுடைய இந்தளத்திலிட்ட சிவந்த செருப்பின்வெம்மையை நுகர,

ஆடல் மகளிர் பாடல் கொளப் புனர்மார்—ஆடற்றெழுப்பிலையுடைய மகளிர் தாம்பாடுகின்றபாட்டின் யாழ் தன்னிடத்தேகொள்ளும்படி நரம்பைக்கூட்டுதற்கு,

தன்மையின் திரிந்த இன்குரல் தீங்தொடை கொம்மை வரு மூலை வெம்மையில் தடை—குளிர்ச்சியாலே தன்னிலைகுலைந்த இனியகுரலாகிய நரம்பைப் பெரிய ஏழுகின்ற மூலையின்வெப்பத்தேதடவி,

தீங்தொடை - ஆகுபெயர்.

கருங்கோட்டுச் சீறியாழ் பண்ணு மூறை சிறுப்ப—கரியதண்டினையுடைய சிறியயாழைப் பண்ணை சிற்குமுறையிலே சிறுத்த,

காதலர்ப் பிரிந்தோர் புலம்ப—கணவாப்பிரிந்தமகளிர் வருந்த,

பெயல் களைந்து கூதிர் வின்றன்றன்றுல்—காலமழைசெறிந்து கூதிர்க்காலமாய்சிலைபெற்றது; அவ்விடத்து,

போது—பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது,

வானம் கார்காலத்து மழையைப் பெய்ததாகப் (உ) பின்னர் நிகழ்ந்தபொழுது (எ) கோவலர் (க) நடுங்க (அ) மறப்பக் கூர (க) வீழ (கா) ஒழிய (கக) மலரக் (கச) கவரக் (கன) கற்ப (உ) வணங்க (உஷ) முற்றத் (உஸ) தூங்கத் (உஶ) திரிதர (குடி) அயர (சச) இருப்ப (சா) மறுகத் (நிரு) துறப்பப் (நிரு) புகைப்பத் (நிரு) தூங்கத் (நிகு) துறப்ப (நாக) ஆர (ஞா) சிறுப்பப் (எ) புலம்பப் பெயல்செறிந்து (எக) கூதிர் க்காலமாய்சிலைபெற்றது; அவ்விடத்தென்முடிக்க.

[மாதிரம், விரிக்கிர் பரப்பிய வியல்வாய் மண்டில, மிருகோற் குறிசிலை வழுக்காது குடக்கேர், பொருதிறஞ்சாரா வளாநா எமயத்து:]

மாதிரம் விரி கதிர் பரப்பிய வியல் வாய் மண்டிலம் குடக்கு ஏர்பு—திசைகளிலே விரிந்தகிரணங்களைப்பரப்பின அகன்ற இடத்தையுடையஞாயிறு மேற்றிசைக்கட்சேற்கெழுந்து,

இருகோற் குறிசிலை வழுக்காது ஒருதிறம் சாரா அமயத்து அளாநாள்—இரண்டிடத்துநாட்டின இரண்டுகோவிடத்துஞ் சாயாங்கிலால் தாலைபோகவோடுகின்றநிலையைக் குறித்துக்கொள்ளுந்தன்மை தப்பாதபடி தான் ஒருபக்கத்தைச்சாரப்போகாத சித்திராத்திங்களின் கடுவிற்பத்தினின்ற யாதோர்நாளிற் பதினைந்தாநாழிகையிலே அங்குரார்ப்பணம்பண்ணி,

நூல் அறி புலவர் நுண்ணிதிற் கயிறு இட்டு—சிற்பநூலையறிந்ததச்சர் கூரிதாக நூலை சேரேபிடித்து,

தேளம் கொண்டு தெய்வம் நோக்கி — திசைகளைக்குறித்துக்கொண்டு அத்திசைகளில் நிற்குங் தெய்வங்களையும் குறைவற்பார்த்து,

[பெரும்பெயர் மன்னர்க் கொப்ப மஜைவகுத்து, ஒருங்கு:] பெரும்பெயர் மன்னர்க்கு ஒப்ப ஒருங்கு மஜை வகுத்து—பெரிய பெயரினையுடைய அரசர்க்கொப்ப மஜைகளையும் வராயில்களையும் மண்டபங்கள் முதலியவற்றையும் கூறுபடுத்தி,

உடன் வளைஇ ஒங்கு சிலைவாப்பில் — இவ்விடங்களையெல்லாம் சேரவளைத்து உயர்த மதிலின்வாயி (அசு) லென்க.

பரு இரும்பு பிளைத்து—ஆணிகளும் பட்டங்களுமாகிய பரிய இரும்பாலேகட்டி,

செவ்வரக்கு உரிய—சாலிலிங்கம்லழித்து,

[துணைமான் கதவம் பொருத்தி யினைமான்டு, நாளோடும் பெயரிய கோளமை விழுமரத்துப், போதவில் குவளைப் புதுப்பிடி காலமைத்துத், தாழோடு குயின்ற போரமை புணர்ப்பிற், கைவல் கம்பியன் முடிக்கவிற் புணாதிர்ந்து:]

தாழோடு குயின்ற துணைமான் கதவம் பொருத்தி—தாழோடேசேரப்பண்ணி ன இரண்டாய் மாட்சிமைப்பட்ட கதவைச்சேர்த்து,

இனைமான்டு புதுப் போது அயிழ் குவளைப் பிடி கால் அமைத்து—இனைதல் மாட்சிமைப்பட்டபேப் புதியபோதாயவிழிந்த குவளைப்பூவோடே பிடிகளையும் தன்னிடத்தேபண்ணி,

என்றது - நடுவேதிருவும் இரண்டிபுறத்தும் இரண்டுசெங்கழுநீர்ப்பூவும் இரண்டு பிடியுமாகவுக்குத் தட்டிரக்கற்கவு.

நாளோடும் பெயரிய விழுமரத்துக் கோள் அமை நெடுஞ்சௌ (அக) — உத்திரமை ன்னும் நாளிற்பெயர்பெற்ற உத்திரக்கற்கவியிலே செருகுதல் பொருங்கின நெடுஞ்சௌ யென்க.

அமைத்தென்னுமெச்சம் பெயாபெற்றவென்பதானேகுமுடிந்தது.

கை வல் கம்பியன் முடிக்கவிற். புனை தீர்த்து போர் அமை புணர்ப்பின் நெடுஞ்சௌ (அக) — கைத்தொழில்வல்லத்சகன் கடாவுகையினுலே வெளியற்றுப் பலமரங்களு ந்தம் மிற்கிட்டுதலமைந்த கூட்டத்தினையுடைய நெடுஞ்சௌயென்க.

ஜயவி அப்பிய நெய் அளி நெடுஞ்சௌ—வெண்சிறுகுகப்பிவைத்த நெய்யனிந்த கெடியலையினையுடைய,

அகிற்றெற்றவுத்திற்கு வெண்சிறுகுகும் நெய்யுமனிந்தது.

வென்று ஏழு கொடியொடு வேழும் சென்று புக—வென்றிகொண்டெழும் கொ டிக்களோடே யானைகள் சென்றுபுகுதும்படி யுயர்க்க,

உன்று குயின்றன் ஓங்கு சிலை வாயில்—மலையை நடுவே வெளியாகத்திறந்தாற் போன்ற கோபுரவாயில்களையும்,

ஓங்கின் சிலையையுடைய கோபுரத்தை ஓங்குசிலையென்றார்; ஆகுபெயர். வாய்ப்பின் (கை) வாயிலென்க.

கதவுபொருத்திக் கோளமைத்த புணர்ப்பினையுடைய நெடுஞ்சௌயினையுடைய வாயிலென்க.

[திருச்சிலை பெற்ற திதுதிர் சிறப்பிற், றருமணன் ஞாமிரிய திருநகர் முற்றத்து, நெடுமையி பொனித் தூநிற வேற்றை, குறுங்காலன்ன மோ டிக்கு முன்கடை:]

நெடுமையிர் எகினத் தூ சிற ஏற்றை குறுங்கால் அன்னமோடு உகரும் முன்கடை—நெடிய மயிரினையுடைய கவரிமாவல் தூயனிறத்தையுடைய ஏற்றை குறியகாலினை யுடைய *அன்னத்தோடே தாலித்திரியும் வாசல்முன்பினையும்,

கடைமுன் - முன்கடையென மருஷுமுடி. அன்னமும் தாவிப்பறத்தலின், உக ஞுமென்று கவரிமாவோடே ஒருவனைக்கிறார்.

* தரு மணல் ஞாமிரிய திருநகர் முற்றத்து,

* இத்தப்பாகத்திற்கு உணாகிடைத்திலது; கொண்டுவந்திட்ட மணல் பரந்த ஆழுகிய வீட்டின் முன்னிடத்தையுமென்க.

திரு சிலைபெற்ற தீது தீர் சிறப்பின—திருமகள் சிலைபெற்ற குற்றமற்ற தலைமை யினையும்,

வாயிலினையும் முன்கடையினையும் முற்றத்தினையும் சிறப்பினையுடைய கோயிலெனமுடிக்க.

பலை நிலை முகையை பல்லுளைப் புரவி புல் உணுத் தெவிட்டும் புலம்பு விடு குரலொடு—பங்கியிலேநிற்றலைவெறுத்த பலவாகிய கேசாரியையுடைய குதிரைகள் புலவாகிய உணவைக் குத்துக் கொடுமைதோற்றுவிக்கின்ற குரலோடு,

நிலவுப் பயன் கொள்ளும் நெடு வென் முற்றத்துக் கிம்புரிப் பகுவாய் அம்பணம் நிறையக் கலுழிக்கு வீழ் அருவிப் பாடு விறந்து — நிலாவின்பயனை அரசனுகரும் நெடிய வெள்ளியநிலாமுற்றத்திலுள்ள நீர்வந்துவீழும் மகரவாயாகப் பகுத்த வாயினை யுடைய பந்தனிலைக்கூடியினுலே கலங்கிவிழுகின்ற அருவியினேசுசெறிந்து,

அயல ஒவி நெடும்பீலி ஒல்க மூல்வியற் கவி மயில் அகவும் வயிர் மருள் இன் இசை—அதற்கு அயலிடத்தனவாகிய தழைத்த நெடிய பீலியொதுங்க மெல்லிய இயல்பினையுடைய செருக்கினமயில் ஆரவாரிக்கும் கொம்பென்று மருளும் இனியவோசை,

நளி மலைச் சிலம்பிற் சிலம்பும் கோயில்—செற்றந்தமலையில் ஆரவாரம்போல ஆரவாரிக்கும் கோயில்,

புலம்புவிகுருலோடு அருவிப்பாடும் வயிர்மருளின்னிசையும் வீறந்து மலைச் சிலம்பிற் சிலம்புங்கோயிலெனமுடிக்க.

அருவியும் மயிலும் மலைக்கும் உள்ளனவாகவின், உவமைகொண்டார். புலம்பு விடுகரல் மழை மெத்தெனமுழுங்கினுற்போன்றிருத்தவின், உவமைகொண்டார். இனி அவற்றின் எதிரொலியழுகின்ற கோயிலென்றுமாம்.

யவனர் இயற்றிய வீனை மாண் பாவை கை எந்து ஜை அகல் நிறைய நெப் சொரி ந்து—சோனகர்ப்பண்ணின தொழில்மாட்சிமைப்பட்டபாவை தன்கையிலே ஏந்தி யிருக்கின்ற வியப்பையுடைய தகளினிறையும்படி நெய்வார்க்கப்பட்டு,

பருஉத் திரி கொள்ளிய குருஉத் தலை நிமிர் எரி—பருந்திரிக்கீப் பந்தங்களிலே கொளுத்திவைவத்த நிற்றதையுடைத்தாகிய தலையினையுடைய மேனோக்கியரிகின்ற விளக்கை,

அறுவறு காலைதோறு அமைவரப் பண்ணி—நெப்வற்றினகாலங்கோலந்தோறும் ஒளிமழுங்கினகாலங்கோலந்தோறும் நெப்வார்த்துத் தூண்டி,

பல வேறு பள்ளிதொறும் பாயிருள் நீங்க—பலவாய்வேறுபட்ட இடங்களோறும் பரந்த இருள்ளங்கும்படி,

பீடு கெழு சிறப்பிற் பெருந்தகை அல்லது ஆடவர் சூறகா அருங்கடி வகைப் பின்—பெருமைபொருந்தின தலைமையினையுடைய பாண்டியனல்லது சிறுகுறுங்தொழில்செய்யும் ஆண்மக்களும் அனுகவாராத அரியகாவலையுடைய கட்டுக்களின்,

வலை கண்டன்ன தோன்றல—மலைகளைக் கண்டாற்போன்ற உயர்ச்சியையுடையவர்ப்,

வலை சேர்பு விற் கிடங்கன்ன கொடிய—மலைகளைச்சேர்ந்து இந்திரவிற்றகிடங்காற்போன்ற பலஷிறமாய் வீழ்ந்துகிடந்த கொடிகளையுடையவாய்,

புவிமுதலியவற்றின் வரிசள்தோன்ற உள்ளே மயிர்விரலின்.

வியன் கண் கானத்து மூல்லைப் போது உறமுப் பஸ் பூ நினைத்து—அகற்சியை இடத்தேயுடைய காட்டிடத்து மூல்லைப்போதுடனே மாறுபடும்படி ஏனைப் பஸ் பூக்களையும்கிணாத்து,

சாலேகத் தகடு குத்துறுத்து—சாளரங்களாகத்திறந்தகடுகளை ஆணிகளாலே கைத்து,

மடை மாண் பாண்டில்—மூட்டுவாய் மாட்சிமைப்பட்ட வட்டக்கட்டில்,

கொம்பைச்செத்தி உளியாற்குயின்ற இலையை இடையிட்டுப் பொறித்து நினைத் துச் சாலேகத்தகடுகளைக் குத்துறுத்து மடைமாண்டிலென்றுமிடக்க.

முத்து உடை நுண் இழை பொலிய நாற்றித் தொடை மாண்டு பேரளவு எய்திய பாண்டில்—முத்தைத் தன்னிடத்தேயுடைய மெல்லியதால் அழகுபெறும்படி கட்டி வின்கீழேவீழி நாலுபுறமுந்தாற் றி அதனைத் தன்னிடத்தேகடுதல்மாட்சிமைப்பட்டுப் பெரிய எல்லையைப்பெற்ற பாண்டிலென்கூட்டுக.

என்றதனால் தந்தத்தாற்சமைத்த கட்டிலைச்சுழு முத்துவடாற்றியென்றார்.

புவிப் பொறிக் கொண்ட பூங்கேழ்த் தட்டத்துக் கண் புதையக் கொள்கிறத் துள்ளிர்க்கு பெரும்பெயர்ப் பாண்டில்—புவியினதுவரியைத் தன்னிடத்தேகாண்டபொலிவுபெற்ற நிறத்தையுடைய கச்சாலே நடவுவெளியான இடமறையும்படி கோக்கப்பட்டுக் குற்றமற்றுக் கச்சக்கட்டிலென்னும் பெரிய பெயரையுடைய பாண்டிலென்கூட்டுக.

தாங்கு இயல் மகளிர் வீங்கு மூலை கூப்பப் புடை திரண்டிருந்த குடத்த அடிக்குன்முற்றி அசைந்த இயல்பினையுடையராகிய மகளிரது பால்கட்டிலீங்கின மூலையையொப்பப் பக்கமுருண்டிருந்த குடத்தையுடையவாயுதி,

இஃது உருட்சிக்கு உவமைக்ரிற்று.

இடை திரண்டு உள்ளிமுதல் நோன் அடி பொருத்தி அமைத்து—குடத்திற்கு வங்கட்டிற்குங்கிவாகியஇடம் ஒழுகமெல்லிதாய்த்திரண்டு உள்ளிமுதல்போலும் வலியிணையுடையகால்களைத் தன்னிடத்தேதைத்துச்சமைத்துப் பேரளவுவய்தியாண்டிலென்க.

உள்ளிப்புட்டில்போல்வதனை உள்ளிமுதலென்றார்.

[மெல்லிதின் விரிந்த சேக்கை மேம்படத், துணைபுண ரண்னத் தூஷிறத் தூவி, பினையினை மேம்படப் பாயின யிட்டு:]

மெல்லிதின் விரிந்த இனைஅனைசேக்கை—மெல்லிதாகவிரிந்த இனைதலலைந்த படுக்கையென்க.

மேம்படத் துணை புணர் அன்னத் தூஷிறத் தூவி பாய்—அச்சேக்கைக்குமேலாகத் தம்பேட்டைப்புணர்ந்த அன்னச்சேவலின் தூயநிறத்தையுடைய குட்டாகிய மயிர் பரக்கப்பட்டு,

“திறழுளை செம்பஞ்ச வெண்பஞ்ச சேண, முறதூவி சேக்கையோ டைந்து.” என்ற ஜங்தினையும்படுத்ததென்பதுதோன்ற இனையினையென்றார். என்புருகி மிக்க அன்போடுபுணர்தலிற் குட்டிற்கு மென்மையிறக்குமென்பதுதோன்றத் துணைபுணர்

புள்ளின்றூவியென்றார். பிறகும் இக்கருத்தைபற்றி * “ஆதரம் பெருகுகின்ற வன்பினு வள்ள மொத்தும்” என்றார்.

[காடி கொண்ட கழுவறு கலிங்கத்துத், தோடமை தூமடி விரித்த சேக்கை:] மேம்பட அணையிட்டுக் (கங்க) காடி கொண்ட கழுவறு கலிங்கத்துத் தூ மடிவிரித்த தோடி அமை சேக்கை—அத்தாவிக்கு மேலாக அணைகளுமிட்டுவைத்துக் கஞ்சியைத் தண்ணிடத்தேகாண்ட கழுவறுற்றதுகிலின் தூய மடித்ததுவிரித்த செங்கழுநீர்முத வியவற்றின் இதழ்கள்பொருங்கின படுக்கை,

இணையெண்சேக்கை மேம்படத் தாவிபாய் அத்தாவிக்கு மேம்பட அணையிட்டுத் தூமடிவிரித்த சேக்கையென்க.

ஆரம் தாங்கிய அலர் முலை ஆகத்துப் பின் அமை நெடுவீழ் தாழு—முன்பு முத் தாற்செய்த கச்சக்சமந்த பருத்தமுலையினையுடைய மார்பிடத்தே இப்பொழுது குத்து தலமைந்த கெடிய தாவிளானுனருமே தூங்க,

வீழ்க்குதிட்டத்தவின், வீழ்மென்றார். இனிப் பின்னுதலமைந்த நெடியவீழ் - மயி ரொன்பாருமூளர்.

அணை துறந்து—அரசன் பிரிகையினாலே,

ஙல் துதல் உலறிய ஒல் மெல் ஒதி — என்றுகிய நுதவிடத்தே கைசெய்யாமல் உலறிக்கிடந்த சிலவாகிய மெத்தென்ற மயிரினையும்,

இனித் துணைதுறந்துலறியவோ தியெயன்க்கூட்டிக் கூடிக்கிடந்த தன்மைநிங்கி உலறிய ஒதியென்றுஹாப்பாருமூளர்.

[நெடுநீர் வார்குமை களைக்கெனக் குறுங்கண், வாயுறை யழுத்திய வறிதுவீழ் காதின்:]

நெடுநீர் வார் குழம் களைக்கென வறிது வீழ் காதின்— பெரிய ஓளியொழுங்கின மகரக்குழுமையவாங்கிற்குகச் சிறிதேதாழ்ந்த காதினையும்,

நீர்மை - ஓளி.

குறுங்கண் வாயுறை அழுத்திய காது—சிறிய இடத்தையுடைய தாஞ்சுருவியழுத் தியகாது,

வாயுறவன்றுபாடமாயின், கடுக்கணைவாயுறும்படியழுத்தினகாதென்க.

பொலம் தொடி தின்ற மயிர் வார் முன்கை வலம்புரி வளையொடு கடிகைநூல் யாத்து—முன்பு பொன்னுற்செய்த தொடிக்கிடந்து தழும்பிருந்த மயிர் ஒழுங்குபட்டு க்கிடந்த முன்கையிலே வலம்புரியையறுத்துப்பண்ணினை வளையைஇட்டுக் காப்புநா ஜைக்கட்டி,

ஒதி - வேறுவினையொடு.

வாளைப் பகு வாய் கடிபப வணக்குறுத்துச் செவ்விரற் கொள்ளிய செங்கேழ் விளக்கத்து—வாளையினது பகுத்தவாயையொக்க முடக்கத்தையுண்டாக்கிச் சிவந்த விரவிடதேயிட்ட சிவங்கநிறத்தையுடைய முடக்கென்னுமோதிரத்தையும்,

* சீவகசிந்தாயனி, நாமகளில்மிபகம், கசு:—“காதலாற் காம ழுமிக் கதி ரெங்கி யவரு மொத்தார் - மாதருங் களிர் னானு மாசன மகிழ்ச்சி மன்ற - ஸாதரம் பெருக கின்ற வன்பினு லன்ன மொத்துங் - தீதிலர் தினைப்பி னுமான் செல்வமே பெரிது மொத்தார்.”

எ. — நெடுநல்வாடை.

உறுபு

பூந்துகில் மரீதிய ஏந்து கோட்டு அல்குல் அம் மாசு ஊர்ந்த அவிர் நூற் கலிங்க மொடு—முன்பு பூத்தொழிலையுடைய துக்கிக்கிடங்க் குடியேந்த வளைவினையுடையவல்கு வில் இக்காலத்துடுத்த அழகிய மாசேறிய விளங்குகின்ற நூலாற்செய்த புடைவை பூட்டன,

[புளையா வோலியங் கடுப்பப் புளைவில்:]

புளையா ஓவியம் கடுப்பப்— வண்ணங்களைக்கொண்டெழுதாத வழவைக்கோட்டு
னி சித்திரத்தையொப்ப,

புளைவில் கல்லடி (கடுகு) யென மேல்வருவதைனக்கட்டு, கழுவிச் செம்பஞ்சிட
பெப் பூண்கள்னியாத நன்றாகியவழி யென்க.

தளர் ஏர் மேனி—மாந்தளினாயொத்த நிறத்தினையும்,

தாய் சணங்கள்—பரந்த சணங்கினையும்,

அம் பலைத் தடையிய மென்றேள்—அழகினையுடைய மூங்கில் போலத்திரண்ட
மெல்லியதோளினையும்,

[முகிழ்மூலை, வம்புவிசித் தியாத்து:] வம்பு விசித்து யாத்த முகிழ் மூலை—கச்சை
வலித்துக்கட்டு. நீ தாமலாமுகை போலும் மூலையினையும்,

வாங்கு சாய் நுகப்பின்—வளையும் நடங்குமிடையினையும்,

மெல்லியல் மகளிர்—மெத்தென்ற தன்மையினையுமிடைய சேடியர்,

ஙல் அடி வருட—துயிலுண்டாகுமோவென்று அடியைத் தடவ,

மேனி (கசா) முதலியவற்றையுடையமகளிர் (கடுகு) புளைவில் (கசா) ஙல்லடி
வருடவென்க.

நைற வீரவற்ற நறு மென் கூந்தற் செம்முகச் செவிவியர் கைம் மிகக் குழீஇ—
நலநகல் த்தலுற்ற நறிய மெல்லியமயிரினையுடைய சிவந்தமுகத்தையுடைய செவிலித்
தாயர் இவளாற்றுவொழுக்கமிகுகையினாலே திரண்டு,

குறியவும் நெடியவும் உளை பல பயிற்றி—பொருளொடுபுணராப் பொய்ம் மொழி
யும் மெய்ம் மொழியுமாகிய உளைகள்பலவற்றையும் பலகாற்சொல்லி,

* “ஒன்றே மற்றுஞ் செவிலிக் குரித்தே” என்பதிலக்கணம்.

இன்னே வருகுவர் இன்றுளையோர் என முகத்தை மொழியவும் ஒல்லாள்
மிகக் கலும்புந்து—இப்பொழுதேவருகுவர் நின்க்கினிய துளையாந்தன்மையையுடை
யோரொன்று அவள்மனத்துக்கு இனியவார்த்தைகளைக்கூறும் அதற்குப்பொருந்தா
ளாய் மிகக்கலங்கி,

[நன்சேறு வழித்த நோனிலைத் திரள்கா, ஊரு வறுமூலை கொள்ளியை:] ஊரு
வறுமூலை கொள்ளிய நுண் சேறு வழித்த நோன் நிலைத் திரள் கால்—குடங்களை
கடைந்துதைத்த சாதிவிங்கம்பூசின வலியிலையினையுடைய மேற்கட்டு யிற் நிரண்ட
கால்களை,

கால் திருத்தி—கட்டுந்காலகளுக்கு அருகாகநிற்கும்படிப்பண்ணி அதனிடத்தே
கட்டு,

ஊருவறுமூலை - குடத்திற்கு வெளிப்படை; முலைபோறவின் மூலையென்றுர்.

[புதுவு தியன்ற மெழுகுசெய் படமிசை:] மெழுகு செய் படமிசைப் புதுவுது
இயன்ற—மெழுகுவழித்த மேற்கட்டுயின்மேலே புதிதாகவெழுதினி,

* தொல்சாப்பியம், பொருளதிகாரம், செய்யுளியல், கசா.

உகுதி பக்த நுப்பாட்டு.

[தின்னீலை மருப்பி னுதேலை யாக, வின்னூர்பு திரிதரும்:]

விண்—ஆகாயத்திடத்தே,

தின் நீலை மருப்பின் ஆடு தலையாக ஊர்பு திரிதரும்—தின்னீயநிலையைடைய கொம்பினையுடைய மேட்ராசிருதலாக ஓனையிராசிசளிற் சென்றுதிரியும்,

வீங்கு செலல் மண்டிலத்து முரண் மிகு சிறப்பிற் செலவுளைடு நிலையை—மிகக் செலவினையுடைய ஞாயிற்கோடே மாறுபாடுமிகுஞ்சத தலைமைப்பினையுடைய திங்களே டி * திரியாமனின்ற,

உரோகிணி சீனவனள் நோக்கி—உரோகிணியைப்போல யாழும் பிரிவின்றிய ருத்தலைப் பெற்றிலே மேயென்று நினைத்து அவற்றைப்பார்த்து,

ஞாயிறு ஈண்டெழுதியதென்று திங்களிற்கு அடைகூறிற்று.

நெடிதுயிரா—நெட்டுயிர்ப்புக்கொண்டு,

[மாயித ஷேர்த்திய மலின்துவி முரிப்பனி, செவ்விரல் கடைக்கண் சேர்த்திச் சில தெறியா:] மா இதழ் வீழ் கண் கடை மலிந்து ஏந்திய அரிப் பனி சில செவ்விரல் சேர்த்தித் தெறியா—ஒல்பூலிரும்பினகண் தங்கடைக்கண்ணிடத்தேவர மிக்குச் சுமந்த ஜிதாசிய நீர்த்திலவற்றைக் கிவர்த விரலைச் சேர்த்தித் தெறித்து,

என்றது - மிகவுமழாமல் மல்கின்னோத் தெறித்தென்றார்.

புலம்பொடு வதியும் கலம் கிளர் அரிவைக்கு — தனிமையோடுகிடக்கும் அன்பு மிகுகின்ற அரிவைக்கு,

அரசன்பிரிவையினுலே நெகில்தாழ (ககல) நூல்யாத்து (கசல) மாகுங் தகளிங்கத்தோடே (கசச) ஒதியினையும் (கங்ச) காதினையும் (கசம்) விளக்கத்தினையு (கசச) முடையளாய் மிக்கக்கலங்கி (ககுசு) உரோகிணி சீனவன னேக்கி நெடி துயிர்த்துக் (ககுக) தெறித்து (கசுடு) மகளிர் நல்லழவருட (குடிக) ஓவியங்குப்ப (ககல) வதியுமரிவைக்கு (கசச) என வினைமுடிக்க.

அரிவைக்கு இன்னு அரும்படர் தீர — அரிவைக்குத் தீதாயிருக்கின்ற ஆற்றுதற்கரிய நினைவு தீரும்படி,

பாசறைத் தொழில் (கஅஅ) விறல் தங்கு இன்னே முடிக தில் — வேங்தன் பாசறையிடத்திருந்து பொருகின்ற போர்த்தொழில் அவனுக்கு வெற்றியைக்கொடுத்து இப்பொழுதே முடிவதாக; இஃது எனக்குவிருப்பம் என்முடிக்க.

அம்ம— கேட்பாயாக;

இஃது இவள்வருத்தமிகுதி தீரவேண்டிக் கொற்றவையை நோக்கிப் பரவுகின் றவள்கூட்டுயிற்று. கேட்பாயாகவென்றது கொற்றவையை நோக்கி. முடிகவென்ற வியங்கோள் வேண்டுகோடற் பொருள்மைக்கண் வந்தது. தில் - விழழுவின்கண் வந்தது..

மின் அவிர் ஒடையொடு பொலிந்த வினை நவில் யானை நீள் திரள் தடக்கை நிலமிசைப் புராக் களிறு களம்படுத்த பெருஞ்செய் ஆடவர்—ஒளிவிளங்குகின்ற பட்டத்தோடே பொலிவபெற்ற போர்த்தொழிலைப்பயின்ற யானையினுடைய நீண்ட திரண்ட பெருமையினையுடையகை அற்று நிலத்தேபுரஞும்படி யானையை முன்னர்க் கொண்ட பெரியசெயலையுடைய வீரருடைய,

செய்வென்னும் வினைப்பெயர் செய்யென முதனிலையாய் நின்றது.

* தெரியாமனின்றவென்றும் பிரதிபேதமுண்டு.

ஒளிறு வாள் விழுப்புண் காணிய புறம் போங்கு— விளங்கும்வாளினாற் போ முந்த சிரியபுண்ணைக் கண்டிபரிகரித்தற்குத் தானிருக்கின்ற இடத்திற்குப் புறம் பேபோங்கு திரிதரும்வேங்கஞ் (கஅ) என்க.

வடந்தைத் தண் வளி—வடதினைச்கண்ணதாகிய குளிர்ந்தகாற்று,
என்றது வாடையை.

[தண்வளி யெறிதொறு நுடங்கித், தெற்கேர் பிளைஞ்சிய தலைய நற்பஸ், பான் டல் விளக்கிற் பருஉச்சுட ரமல:] எல் பஸ் பாண்டில் விளக்கிற் பருஉச்சுடர் தண்வளி எறிதொறும் நுடங்கித் தெற்கு ஏர்பு இறைஞ்சிய தலைய அழல—நன்றாகிய பல கால் விளக்கிலெரிகின்ற பருத்தகொழுந்து வாடைக்காற்று அடிக்குஞ்தோறும் அசைந்து தெற்குஞ்சோக்கியெழுந்து சாப்ந்த தலையினையுடையவாயெரிய,

விளக்கு - ஆகுபெயர்.

வேம்பு தலையாத்த நோன் காழ் எஃகமொடு முன்னேன் முறைமுறை காட்ட— வேப்பந்தாரைத் தலையிலேகட்டின வலிய காம்பினையுடைய வேலோடே முன்செல்கின்ற சேஞ்சுப்பு புண்பட்டவீரரை அடைவே அடைவேகாட்ட,

பின்னர் மனி புறத்து இட்ட மாத் தாட் பிழியொடு பருமம் களையாப் பாய் பரி க்கவி மா இருஞ்சேற்றுத் தெருவின் எறிதுளி விதிர்ப்ப—பின்னாக மனிகளைத்தன் விடத்தேயிட்ட பெருமையையுடைய தானினையுடைய குசையோடே பக்கரைவாக் காத பாய்ந்துசெல்லுஞ் செலவினையுடைய செருக்கினகுதிரைகள் கரிய சேற்றையுடைய தெருவிலே தம்மேலேவீசும் துளிகளையுதற,

தாளென்றது வாய்க்கருவியிற் கோத்தமுடியும் குசையிற்றலையை.

புடை வீழ் அம் துகில் இடவயின் தழீஇ—இடத்தோளினின்றும் நழுவிலீழ்க்க அழகினையுடைய ஒவியலை இடப்பக்கத்தேயைன்த்துக்கொண்டு,

வாள் தோட்கேர்த்த வன்கட காளை சுவல் மிசை அமைத்த கையன்— வாளைத் தோளிலேகோத்த தறுகண்மையையுடைய வாளெப்பான்ரேளிலே வைத்த வலக்கையையுடையனுய,

முகன் அமர்ந்து— புண்பட்டவீரர்க்கு அகமலர்ச்சிதோன்ற முகம்பொருங்கி,

நூல் கால்யாத்த மாலை வென்குடை— நூலாலே சட்டத்தைக்கட்டின முத்த மாலையையுடைய கொற்றக்குடை,

தவ்வென்று அசைஇத் தா துளி மறைப்ப—தவ்வென்னு மோசைபட்டு அசைந்து பரக்கின்ற துளியைக் காக்க,

தாழ்த்துளியும்பாடம்.

நள்ளென் யாமத்துப் பள்ளிகொள்ளான் சிலரோடு திரிதரும் வேந்தன் — ன் வெள்ளு மோசையையுடைய நடுவியாமத்துப் பள்ளிகொள்ளானுயச் சிலவீரோடு புண்பட்டதோரப் பரிகரித்துத் திரிதலைச்செய்யுமரசன்,

பலரோடு முரணிய பாசுறைத் தொழில் — சேரன் செம்பியன்முதவிய ஏழுவ ரோடே மாறுபட்டுப் பொருகின்ற பாசுறையிடத்துப் போர்த்தொழில்,

புண்காணிய புறம் போங்கு (கஎல) சுடரமலக (கடு) காட்ட (கஎள) விதிர்ப்பத் (கஅ) தழீஇக (கஅக) கையனுய் அமர்ந்து (கஅக) மறைப்பப் (கஅடு) பள்ளிகொள்ளானுயத் (கஅக) திரியும் வேந்தன் (கஅ) என்க.

அம்ம (கசுஅ), வானம் கார்காவத்து மழையைப்பெய்ததாகப் (உ) யின்னர் நிக
ழங்கபொழுத கூதிர்க்காலமாய் சிலைபெற்றது (எல); அக்கூதிர்க்காலத்து நடுவியாமத்
தே (கெ) வாயிலினையும் (அஅ) முன்கடையினையும் (கூ) முற்றத்தினையும் (கு) சிறப்
பினையு (அகு) முடைய கோயில் (காங) வரைப்புக்களிற் (காங) காணபினல்விவிற்
(கக்க) பாண்டிவிற் (கஉக) சேக்கையிலே (ககுதி) வதியுமரிவைக்குப் (கக்கு) படர்தீ
ரும்படி (ககுன) வேந்தன் (காஙன) பலரொடுமுரணிய பாசறைத்தொழில் (காஙஅ) விற்
றக்கு (ககுன) இன்னேனுழிவதாக; இஃது எனக்கு விருப்பம் (ககுஅ) எனக் கொற்ற
வையைப்பரவிற்றுக வினைமுழிக்க.

இப்பாட்சித் தலையாலங்கானத்துச் செருவென்ற நென்றுசெழியன் மன்னைசொயா
த்தென்று பொருதலின், இப்போர் வஞ்சியாகவின், வஞ்சிக்குக்கொற்றவைநிலையுண்
மையின், கொற்றவையை வெற்றிப்பொருட்டுப் பரவுதல் குறினார்; அது பாலைத்தினை
க்கேற்றவின்.

பாண்டியன் நேடுநேசேழியனை மதுரைக்கணக்காயனும்கனுர் நக்கீரனும்பா
டிய நேடுநல்வாடைக்கு மதுரைஆசிரியர் பாரத்துவாசி நச்சினுமிக்கினியர் சேய்த
உரை முற்றிற்று.

வெண்பா.

வாடை நலிய வடிக்கண்ணு டோணைசைஇ
யோடை மழகளிற்று னுள்ளான்கொல்—கோடன்
முகையோட்டலமர முற்றெரிபோற் பொங்கிப்
பகையோடு பாசறையு எான்.